

Mál nr. 534/2012
M og
Vátryggingafélagið V v. slysátryggingar sjómanna

Sjómáður hlaut slynk á öxl þ.23.1.2011. Fyrning sbr. 2.mgr.124.gr. l. nr. 30/2004.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ.14.1.2012 ásamt fylgiskjölum 1-6.
2. Bréf V dags. 21.12.2012 ásamt fylgiskjölum 1-6.

Málsatvik.

M segir málsatvik vera þau að við vinnu sína um borð í skuttogara þ. 23.1.2011, hafi hann slasast á öxl þar sem hann var að eiga við fiskikar og hafi hann tilkynnt skipstjóra um þetta þ. 10.2.2011. M leitaði til læknis þ. 23.3.2011 vegna þessa atviks og í vottorði sem lagt er fram frá Úlfari Gunnarssyni dags. 14.10.2011 segir að M hafi verið verkjaður allt frá slysdegi í janúar. M krefst bóta úr slysátryggingu sjómanna. V hafnar bótaskyldu og telur að meiðsli M verði ekki rakin til utanaðkomandi atburðar og uppfylli ekki skilyrði til þess að teljast slys. Þá vísar V til mismunandi lýsinga M á tjónsatvikinu og vísar til þess að fyrsta lýsingin falli ekki undir það að teljast vera utanaðkomandi atvik. Þá bendir V á að málskostfrestur 2.mgr. 124.gr. laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004 hafi verið liðinn þegar málskotið barst Úrskurðarnefnd í vátryggingamálum þar sem tilkynning V um höfnun kröfunnar hafi borist lögmanni M þ.11.nóvember 2011 og hafi því fresturinn runnið út þ. 12.nóvember 2012 sbr. 2.mgr. 124.gr. sbr. 3.mgr. 142.gr. laga um vátryggingasamninga.

Álit.

Lögmanni M var tilkynnt með bréfi M þ. 11.11.2011 að kröfu M væri hafnað og jafnframt var bent á að unnt væri að skjóta afstöðu félagsins til Úrskurðarnefndar í vátryggingamálum eða dómstóla en verði það ekki gert innan árs frá tilkynningunni þá falli niður réttur til þess að hafa uppi frekari kröfur af þessu tilefni sbr. 2.mgr. 124.gr. laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004. Samkvæmt því sbr. 2.mgr.124.gr. laga um vátryggingasamninga rann þá ársfresturinn út þ. 12.nóvember 2012. Máskot M barst Úrskurðarnefnd í vátryggingamálum þ. 14.11.2012 og málskotsgjald var greitt þann sama dag. Í 2.mgr. 124.gr. laga um vátryggingasamninga segir: "Hafni félagið kröfu um bætur í heild eða að hluta glatar sá sem rétt á til bóta þeim rétti ef hann hefur ekki höfðað mál eða krafist meðferðar málsins fyrir úrskurðarnefnd skv. 141. gr. innan árs frá því að hann fékk skriflega tilkynningu um höfnunina. Í tilkynningu félagsins verður að koma fram hver lengd frestsins sé og hvernig honum verði slitid og lögfylgjur þess að það verði ekki gert. [Lög um fyrning skulda og annarra kröfuréttinda, nr. 14/1905](#), gilda eftir því sem við getur átt um slit á frestum." Þar sem málskot barst Úrskurðarnefnd í vátryggingamálum eftir að ársfresturinn skv. 2.mgr. 124.gr. laga um vátryggingasamninga var liðinn getur Úrskurðarnefnd í vátryggingamálum ekki tekið mál þetta til efnismeðferðar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum skv. málskoti þessu úr slysátryggingu sjómanna sbr. 2.mgr. 124.gr. laga um vátryggingasamninga.

Reykjavík 22.1.2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.